

Jaroslav Vávra

Životopis

Mgr. Jaroslav Vávra, učitel, zpěvák, hudebník, sběratel a hudební skladatel.

Narozen 24. 5. 1955 v Semilech, do roku 1982 však žil v Lomnici nad Popelkou. Měl kouzelné dětství. Absolvoval tu povinnou školní docházku a v roce 1970 byl přijat na semilské gymnázium, kde roku 1974 odmaturoval. Poté si vybral Pedagogickou fakultu v Hradci Králové, kde nebyl přijat na aprobaci ČJ–D, ale na obor učitelství NŠ se specializací na HV. Po jednoroční základní vojenské službě začal učit na ZŠ v Benešově u Semil (1979–1985), v letech 1980 až 1986 vystudoval dálkově aprobaci ČJ–ON pro 5.–12. ročník opět na PF Hradec Králové.

Po svatbě s Janou Hodbořovou z Libštátu se přestěhovali v listopadu 1982 do Semil. Od září 1985 působil až do r. 1994 na Masarykově ZŠ v Libštátě, odkud přešel v září na ZŠ Ivana Olbrachta a k 1. srpnu 1996 byl po konkurzu jmenován ředitelem ZŠ Fr. Lad. Riegra. Za jeho působení se uskutečnila generální rekonstrukce školy za 118 000 000 Kč. Po desetileté intenzivní práci se cítil psychicky velmi unaven, podal výpověď a v letech 2006–2010 učil na Masarykově základní škole v Železnici, kde začal psát pro děti krátké divadelní hry se zpěvy a písně, ale také melodii k operce Sněhurka na vlastní libreto. Později přibyla mládežnická opera Vodník, kantáta Štědrý den na slova K. J. Erbena a kantátka Kuřátko a obilí na slova básně Fr. Hrubína. Po konkurzu se stal ředitelem malotřídni Základní školy a Mateřské školy (2010–2018) v Benešově u Semil, kam se vrátil po 25 letech.

Se svou manželkou Janou vychovali čtyři děti k pracovitosti, samostatnosti a lásce k hudbě, kterou se tři z nich žijí.

V Libštátě a Košťálově založil a vedl školní pěvecké sbory Rozmarýn a Rozmarýnek. Dosáhly některých pěkných úspěchů. V lednu 1989, ještě před revolucí, obnovili společně s Mgr. Ivou Skalickou (dnes Kousalovou) a MUDr. Tomášem Rubáčkem Pěvecký spolek Jizeran, jenž se rozpadl v r. 1969. Odzpíval s ním mnoho koncertů, dodnes je jeho předsedou.

Roku 1995 ho zvolili za předsedu oblastního výboru Unie českých pěveckých sborů (UČPS) v Hradci Králové. Zastával ji až do r. 2015, nyní je předsedou celostátní UČPS. V letech 2002–2006 se stal členem zastupitelstva a městské rady, od podzimu 2022 je opět zastupitelem. Působil ve školské komisi, podruhé vede kulturní komisi a dlouhá léta pracuje v letopisecké.

Založil festival Libštátské pozdní léto (2003, letos se uskuteční 22. ročník), zajišťuje hudební pořady pro výstavu obrazů Spálovské babí léto. Zasloužil se o kritické posouzení osobnosti Ivana Olbrachta (2002), přispěl k spravedlivému hodnocení nejvýznamnějšího Semilana Dr. F. L. Riegra zvláště v r. 2003 a 2018, k ocenění Pavla Tigrida (2017) a dalších významných osobností Semil. Jako češtinář se stal redaktorem a editorem několika knížek semilských autorů. Sám vydal publikace týkající se historie i současnosti Semil a Libštátu, tři zpěvníky a dvě Čtení o Jizeranu, anebo byl spoluautorem dalších knižních titulů. Napsal mnoho článků do různých novin a časopisů. Píše Kroniku Libštátu, je autorem Kroniky Semil za r. 2007. Hudba, zpěv, divadlo, literatura a historie ho provázejí celým životem.

Za zásluhy o semilskou kulturu a školství byl vyznamenán Cenou města Semil za rok 2014. Dnes si žije spokojený život, stále se věnuje hudbě a nic by neměnil.